

luknjici nekaj črneга — murin! Hitro seže Tončika v škatlo po palčico, pa dene prst na usta, v znamenje, naj bosta onadva tiho, da ne splašita murna — pa prime s palčico murna. A ta je hitrejši, — pa se zmuzne nazaj v luknjico. To pa ne ustraši Tončike; brž začne spet drezati v luknjico. Murin pa jezen skoči vun in Tončiki ravno na roko. Tončika pa brž v jok! Tedaј pa pridejo ravno oče mimo, primejo murna v roko in га denejo v škatlo. Vsi otroci so veseli, da se јim je posrečil lov. Tončika pa pravi, da bo murna redila vse poletје. A doma јi ne bo cvrčal. Ljubše mu je v črni luknji ko v lepi škatli.

Ernest Šušteršič:

Srečni državljani.

Yneki mali deželi so ulovili ljudje Srečo in je niso hoteli izpustiti.

O tem je slišal tudi neki radovednež, ki je hotel izvedeti, kakšna je Sreča. Šel je zato čez devet vodâ, čez devet gorâ. Srečno je priromal v tisto deželo, kjer je bila Sreča nastanjena.

Državljani so tujca prijazno sprejeli, га pogostili, mu razkazali vse kraljestvo in га peljali naposled h kralju. Celo kralj je bil z njim zelo vљuden.

»Kaj želiš, o tujec?« га je vprašal.

»Videl bi rad Srečo,« je rekel. »Ukaži јi, o kralj, da pride semkaj.«

»Kaj je nisi videl?« se je začudil kralj. »Hodila je po polju in po travnikih, po gorah in po dolinah, po mestih in po vaseh. Mudi se pri moji mladi vojski in prepeva s pastirji.«

»Res je, kralj, da sem bil povsod,« pravi tujec, »in da sem videl blagostanje, kamorkoli je stopila moja noga, toda Sreče same nisem videl. Tudi njo bi rad videl, da zamorem povedati doma svojim rojakom, kakšna je Sreča.«

Kralj sočutno pogleda tujca, vzdihne ter se zamisli. Čez nekaj trenutkov reče: »Oj minister Modrec, razloži temu možu, kakšna je Sreča.«

Modrec pristopi k tujcu in mu reče: »Take Sreče, kakor si jo misliš ti, ni nikjer na svetu. Srečo si ustvarimo mi sami, če vršimo vsi svojo dolžnost. Videl si v naši deželi učence, kako pridno zahajajo v šole; gledal si kmeta in delavca, kako neumorno delata. Ali si kje srečal pijanca? Ali kje nevoščljivca? Ali kje opravlјivca? — Veselo prepevajo vojaki-prostovoljci na naših mejah junaške pesmi.«

Sedaj se tujec zamisli in spozna Srečo. Veselo hiti domov k bratom in jim pové, kako se ujame sreča. In glej, tudi oni so jo ujeli: živi še vedno ondi, prepeva z njimi in ni je volja, da zapusti tisto zlato deželo.

Izlet katoliške šolske mladine v Ljubljano.

29. junija, na dan sv. Petra in Pavla, prirede dečki in deklice iz ljubljanske okolice izlet v Ljubljano. Natančnejši spored se naznani potom okrožnic. Telovadci in telovadkinje, pripravite se na ta izlet!

Janko Grampovčan,
t. č. načelnik.

Tomaž Tavčar,
t. č. predsednik. 7